

A szakértelem hiánya

Az építőipari kivitelezés sok esetben eredményez furcsaságokat, melyekben a szakértő szem a szerelők, beépítők tudásának hiányosságait vagy tévedéseiket fedezi fel. A képen egy ablakklíma-beépítés látható. Első pillantásra csak a hézagokat takaró kék hőszigetelő anyag tűnik fel a két szárny találkozásánál, majd az üvegek

rögzítésmódja, kifelé néző beszegező lécekkel. Azonban a beépítés sem az ablakba történt, mert a szárnyat elvágták, és a tokra eszkábálták rá a berendezést tartó keretet. A rögzítés nem sikerült, így a keret a szárnyra nehezedik és bal oldali sarka azzal együtt mozog.

- Milyen hibát vétettek a kivitelezők?
- A legелеmibb hiba, amit több szerelő-csapat együttes munkával elkövethet, hogy nem egyeztetik a kivitelezés részleteit. A klímaszerelő nem közli az asztalossal a beépítési méretet, a lakatos nem tud arról, hogy a nála megrendelt fém tartókeret milyen rögzítési pontokra illeszkedik. Mindezek után a helyszíni szerelésből ismert anyag- és eszközhiány tetézi a bajt.

Az asztalostól a szárny rövidítését rendelték meg, amelyet a szárnykeret üvegének kiemelése után a keret félbevágásával, majd két idegen csap segítségével történő újraegyesítésével próbált megoldani. Nem kérdezte meg, hogy a klíma belefér-e az

üvegnyílásba. Ekkor egy egyszerű osztó-borda-beszereles elegendő lett volna.

Az egyesített szárnyú ablakkeret üvegezésének gittelését nem tudta pótolni, így a gittfalc méretével egyező méretű beszegező léceket gyártott. Az alkalmazott megoldás kívülről szerelhető – így betörőket vonzó megoldás –, a légtömítési és vízzáró szerepet nem tölti be, és a lécek keresztmetszete nem alkalmas az üveg megfelelő rögzítésére. A helyszíni üvegezés miatt a felületkezelés elmaradt. Ráadásul az asztalos pontatlan munkája nyomán a megmaradt ablakszárny felső élethől a falcolással egyezően passzítani kellett. A lakatos egy skiccrajz alapján konstruálta a rögzítőkeretet, eredeti elképzelése szerint a tokra és a felnyíló szárnyra rögzítve a tartókeretet. Nem kérdezte, hogy milyen módon akarják beszerelesni. Nem vette figyelembe a beépítési útmutató azon kérését, hogy a berendezés 5%-os mértékben kifelé dőljön, a kondenzvíz-elvezetés érdekében. A fő méreteket azonban – szerencsére – a megkapott klímaberendezés-mintához igazította. Az általa elgondolt rögzítés teljesen nyithatatlaná tette volna az ablakot. A kisebb méret miatt azonban a keret instabillá vált, így a szerelésnél improvizálni kellett.

A helyszíni szerelő korrekt beépítésnek megfelelő szerszámmal – egy író-csavarozó készlettel és némi szerszámtáskával – érkezett. A szerszámbiány érdekes megoldásokat szült. Az ablak felső élét vasfűrész lappal szabta méretre, a tartókeretet ráültette és a helyszínen talált fémszalaggal a szárnyhoz rögzítette – ezzel mozgásképtelenné téve az egyik szárnyat.

A klímaberendezés és a szárny közötti hézagot – celluxszal rögzítve! – a helyszínen talált hőszigetelő anyagból íragott alkatrészrel pótolta. A felső-esővédő lemez csavarozásához nem fért hozzá, csak két rövid csavarral fogatta fel.

A hiányos felületkezelésre nem volt megoldása, eszköze.

- Milyen problémákat okoz ez a kialakítás?

- Az ablaknak igen sok tulajdonsága, műszaki paramétere van. Az alkalmazott megoldás azonban a legegyszerűbb, kezelhetőségi paramétert is érintő hibát tar-

talmaz, mert a klímaberendezés túlterheli a két diópántot, a szárnyhoz való rögzítést pedig nyithatatlaná teszi. Az egyesített szárnyú megoldás üvegének tisztíthatósága sem megoldott ilyen esetben.

A klímaberendezés nincs megdöntve, így a kondenzvíz a szárnyat áztatja. Az üvegek rögzítése és a felső hézag huzatos-sá teszi az ablakot. A felületkezelés hiánya miatt a fa alkatrészek károsodnak, ami idő előtti tönkremenetelhez vezethet.

- Mi a megoldás?

- Az ablakklíma szakszerű beépítése. Utólagosan az egész szerkezetet át kellett alakítani, az eredeti elgondolás – ablakba építés – következetes véghezvitelével.

Először az ablakszárnyat kellett rekonstruálni az eredeti külméretnek megfelelően, osztóbordát beépítve olyan módon, hogy az osztóborda feletti mezőben a keretszélesség a klímabeépítésnek megfelelő belső méretet eredményezzen. Az üvegek rögzítését újra gittelésre cseréltük. A festést is pótolni kellett. Majd a fém tartókeretet kellett átalakítani az új rögzítésmód szerint, a helyes tartásszögnek megfelelően.

Helyreállt az ablak eredeti működése, a szárny a klímaberendezéssel együtt mozog, a belső szárny lenyitható a tisztításhoz. Utólagosan a klímaberendezés elektromos bekötésének a vezetékét is egy kábelcsatornába vezettük.

Papp Imre

okl. faipari mérnök, nyílászáró-szakértő
Vizsgáló mérnök – ÉMI Kht.

